

**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 30 juni 2009
(OR. en)**

11119/09

COPEN 115

WETGEVINGSBESLUITEN EN ANDERE INSTRUMENTEN

Betreft: **ONTWERP-KADERBESLUIT VAN DE RAAD betreffende de
overdracht van strafvervolging**

ONTWERP-KADERBESLUIT 2009/.../JBZ VAN DE RAAD

van

betreffende de overdracht van strafvervolging

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag betreffende de Europese Unie, en met name op artikel 31, lid 1, onder a), en artikel 34, lid 2, onder b),

Gezien het initiatief van ...,

Gelet op het advies van het Europees Parlement¹,

¹ Advies van ...

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De Europese Unie heeft zich ten doel gesteld een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht te handhaven en te ontwikkelen.
- (2) Met het oog op doelmatiger strafvervolgingen schrijft het Haags Programma ter versterking van vrijheid, veiligheid en recht in de Europese Unie¹ de lidstaten voor, zich te beraden op de mogelijkheden om vanuit een oogpunt van een goede rechtsbedeling in grensoverschrijdende multilaterale zaken de vervolging in één lidstaat te concentreren.
- (3) Eurojust is in het leven geroepen om de coördinatie tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten inzake onderzoek en vervolging te stimuleren en te verbeteren.
- (4) Het Kaderbesluit over het voorkomen en beslechten van geschillen over de uitoefening van rechtsmacht bij strafprocedures² behandelt de nadelige gevolgen van een situatie waarbij verscheidene lidstaten bevoegd zijn om een strafprocedure te voeren met betrekking tot dezelfde feiten en jegens dezelfde personen. Dat kaderbesluit bevat een procedure voor informatie-uitwisseling en rechtstreeks overleg, om te vermijden dat het beginsel "*ne bis in idem*" wordt geschonden.

¹ PB C 53 van 3.3.2005, blz. 1.

² Document 8535/09.

- (5) Ter wille van een grotere efficiëntie van onderzoek en vervolging moet de justitiële samenwerking tussen de lidstaten verder worden ontwikkeld. Om grensoverschrijdende misdaad aan te pakken is het essentieel dat de lidstaten over gemeenschappelijke voorschriften beschikken wat de overdracht van vervolging betreft. Die gemeenschappelijke voorschriften helpen inbreuken op het "*ne bis in idem*"-beginsel te voorkomen en ondersteunen de werkzaamheden van Eurojust. Voorts moet er in een ruimte van vrijheid, veiligheid en recht een gemeenschappelijk juridisch kader zijn voor de overdracht van vervolging tussen lidstaten.
- (6) Dertien lidstaten hebben het Verdrag betreffende de overdracht van strafvervolging van de Raad van Europa van 15 mei 1972 bekrachtigd, en passen het toe. De overige lidstaten hebben zulks niet gedaan. Om het andere lidstaten mogelijk te maken een procedure in te stellen, hebben sommige van die lidstaten een beroep gedaan op het mechanisme van het Verdrag van de Raad van Europa aangaande de wederzijdse rechtshulp in strafzaken van 20 april 1959, in combinatie met de Overeenkomst betreffende de wederzijdse hulp in strafzaken tussen de lidstaten van de Europese Unie¹ van 29 mei 2000. Weer andere lidstaten hebben hun toevlucht genomen tot bilaterale overeenkomsten of informele samenwerking.
- (7) In 1990 is een overeenkomst tussen de lidstaten van de Europese Gemeenschap betreffende de overdracht van strafvervolging ondertekend. Die overeenkomst is wegens onvoldoende bekrachtigingen evenwel niet in werking getreden.

¹ PB C 197 van 12.7.2000, blz. 3.

- (8) Bijgevolg ontbreekt het aan een uniforme procedure voor samenwerking tussen de lidstaten op het gebied van overdracht van vervolging.
- (9) Dit kaderbesluit biedt een gemeenschappelijk juridisch kader voor overdracht van strafvervolging tussen lidstaten. De in het kaderbesluit vervatte maatregelen zijn bedoeld om de samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten te verruimen middels een instrument dat de efficiëntie van de strafvervolging vergroot en de rechtsbedeling verbetert; in dat instrument worden namelijk gemeenschappelijke voorschriften aangereikt wat betreft de voorwaarden waaronder de strafvervolging die in een lidstaat is ingesteld, aan een andere lidstaat kan worden overgedragen.
- (10) De lidstaten zullen de bevoegde autoriteiten aanwijzen, en wel op zodanige wijze dat dit het beginsel van rechtstreeks contact tussen autoriteiten bevordert.
- (11) Voor de toepassing van dit kaderbesluit zou een lidstaat bevoegdheid kunnen verwerven indien die hem door een andere lidstaat wordt toegekend.

- (12) Ten behoeve van de tenuitvoerlegging van vonnissen in andere lidstaten hebben de lidstaten verscheidene kaderbesluiten van de Raad inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op strafrechtelijke vonnissen aangenomen; hier wordt in het bijzonder gerefereerd aan Kaderbesluit 2005/214/JBZ van de Raad van 24 februari 2005 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op geldelijke sancties¹, Kaderbesluit 2008/909/JBZ van de Raad van 27 november 2008 inzake de toepassing van het beginsel van wederzijdse erkenning op strafvonnissen waarbij vrijheidsstraffen of tot vrijheidsbeneming strekkende maatregelen zijn opgelegd, met het oog op de tenuitvoerlegging ervan in de Europese Unie², en Kaderbesluit 2008/947/JBZ van de Raad van 27 november 2008 inzake de toepassing van het beginsel van de wederzijdse erkenning op vonnissen en proeftijdbeslissingen met het oog op het toezicht op proeftijdvoorwaarden en alternatieve straffen³. Onderhavig kaderbesluit vult de bepalingen van genoemde kaderbesluiten aan, en laat de toepassing ervan onverlet.
- (13) Bij de toepassing van dit kaderbesluit moet rekening worden gehouden met de legitieme belangen van de verdachte en het slachtoffer. Niets in dit kaderbesluit staat er evenwel aan in de weg dat de bevoegde justitiële autoriteiten bepalen of de vervolging wordt overgedragen.

¹ PB L 76 van 22.3.2005, blz. 16.

² PB L 327 van 5.12.2008, blz. 27.

³ PB L 337 van 16.12.2008, blz. 102.

- (14) Niets in dit kaderbesluit staat eraan in de weg dat personen kunnen bepleiten dat zij in hun eigen of in een andere jurisdictie moeten worden vervolgd, indien het nationale recht daarin voorziet.
- (15) De bevoegde autoriteiten moeten worden aangemoedigd om met elkaar overleg te plegen voordat om overdracht van vervolging wordt verzocht, en telkens wanneer dat voor een vlotte en efficiënte toepassing van dit kaderbesluit nodig wordt geacht.
- (16) Indien de vervolging overeenkomstig dit kaderbesluit is overgedragen, past de ontvangende autoriteit het nationale recht en de nationale procedures toe.
- (17) Dit kaderbesluit vormt geen juridische basis voor het aanhouden van personen met het oog op hun overbrenging naar een andere lidstaat, opdat laatstgenoemde tegen de betrokkenen vervolging kan instellen.
- (18) Dit kaderbesluit eerbiedigt de grondrechten en voldoet aan de beginselen die worden erkend bij artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie en zijn weergegeven in het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, met name in hoofdstuk VI. Niets in dit kaderbesluit staat eraan in de weg dat de samenwerking kan worden geweigerd, indien er objectieve redenen zijn om aan te nemen dat de vervolging tegen een persoon is ingesteld op grond van zijn geslacht, ras, godsdienst, etnische afstamming, nationaliteit, taal, politieke overtuiging of seksuele geaardheid, of dat de positie van die persoon op een van deze gronden kan worden aangetast,

HEEFT HET VOLGENDE KADERBESLUIT VASTGESTELD:

HOOFDSTUK 1

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel 1

Doelstelling en werkingssfeer

Met dit kaderbesluit wordt beoogd in de ruimte van vrijheid, veiligheid en recht de efficiëntie van de strafvervolgning te vergroten en de rechtsbedeling te verbeteren door middel van gemeenschappelijke voorschriften die de overdracht van vervolging tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten vergemakkelijken, waarbij rekening wordt gehouden met de legitieme belangen van de verdachte en het slachtoffer.

Artikel 2

Grondrechten

Dit kaderbesluit kan niet tot gevolg hebben dat de verplichting tot eerbiediging van de grondrechten en de beginselen, zoals die worden erkend in artikel 6 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, wordt aangetast.

Artikel 3
Definities

In dit kaderbesluit wordt verstaan onder:

- a) "strafbaar feit": een handeling die overeenkomstig het nationale strafrecht strafbaar is;
- b) "overdragende autoriteit": een autoriteit die bevoegd is een verzoek om overdracht van vervolging te verzenden;
- c) "ontvangende autoriteit": een autoriteit die bevoegd is een verzoek om overdracht van vervolging in ontvangst te nemen.

Artikel 4
Aanwijzing van bevoegde autoriteiten

- 1. Elke lidstaat stelt het secretariaat-generaal van de Raad in kennis van de justitiële autoriteiten die krachtens het nationale recht bevoegd zijn om overeenkomstig dit kaderbesluit als overdragende en ontvangende autoriteit te handelen ("bevoegde autoriteiten").
- 2. De lidstaten kunnen andere dan justitiële autoriteiten aanwijzen als bevoegd om beslissingen krachtens dit kaderbesluit te geven, mits deze autoriteiten volgens de nationale wetgeving en procedures bevoegd zijn soortgelijke beslissingen te geven.

3. Elke lidstaat kan, indien zijn interne organisatie zulks vereist, een of meer centrale autoriteiten aanwijzen om de bevoegde autoriteiten te assisteren bij het administratief toezenden en in ontvangst nemen van de verzoeken. Hij stelt het secretariaat-generaal van de Raad hiervan in kennis.
4. Het secretariaat-generaal van de Raad stelt de ontvangen informatie beschikbaar aan alle lidstaten en de Commissie.

Artikel 5
Bevoegdheid

1. Voor de toepassing van dit kaderbesluit is elke lidstaat bevoegd om een strafbaar feit waarop het recht van een andere lidstaat van toepassing is, overeenkomstig het nationale recht strafrechtelijk te vervolgen.
2. Een lidstaat kan de uitsluitend krachtens lid 1 verleende bevoegdheid alleen uitoefenen op grond van een verzoek om overdracht van vervolging.

Artikel 6
Afstand van vervolging

Elke lidstaat die overeenkomstig het nationale recht bevoegd is een strafbaar feit te vervolgen, kan voor de toepassing van dit kaderbesluit afstand doen van vervolging van de verdachte of de vervolging staken, zodat de vervolging met betrekking tot dat feit aan een andere lidstaat kan worden overgedragen.

HOOFDSTUK 2

OVERDRACHT VAN VERVOLGING

Artikel 7

Criteria voor een verzoek om overdracht van vervolging

Indien van een persoon wordt vermoed dat hij overeenkomstig het recht van een lidstaat een strafbaar feit heeft gepleegd, kan de overdragende autoriteit van die lidstaat de ontvangende autoriteit van een andere lidstaat verzoeken de vervolging over te nemen, indien zulks in het belang is van een efficiënte en goede rechtsbedeling, en indien ten minste één van de volgende criteria is vervuld:

- a) indien het strafbaar feit volledig of gedeeltelijk op het grondgebied van de andere lidstaat is gepleegd, of indien het merendeel van de gevolgen van het feit of een aanzienlijk deel van de erdoor veroorzaakte schade op het grondgebied van de andere lidstaat heeft plaatsgevonden;
- b) indien de verdachte zijn gewone verblijfplaats in de andere lidstaat heeft;
- c) indien aanzienlijke delen van het belangrijkste bewijsmateriaal zich in de andere lidstaat bevinden;
- d) indien er in de andere lidstaat een strafprocedure tegen de verdachte loopt;
- e) indien er in de andere lidstaat voor dezelfde of verwante feiten een strafprocedure wordt gevoerd waarbij andere personen betrokken zijn, met name wanneer zij betrekking heeft op dezelfde criminele organisatie;

- f) indien de verdachte in de andere lidstaat al een vrijheidsstraf ondergaat of die zal ondergaan;
- g) indien de tenuitvoerlegging van het vonnis in de andere lidstaat de vooruitzichten van de gevonnisse persoon op sociale reclassering kan verbeteren, of indien er andere redenen zijn op grond waarvan het vonnis beter in de andere lidstaat ten uitvoer wordt gelegd; of
- h) indien het slachtoffer zijn gewone verblijfplaats in de andere lidstaat heeft, of indien het slachtoffer een ander wezenlijk belang bij de overdracht van vervolging heeft.

Artikel 8

Verstrekken van informatie aan de verdachte

Voordat een verzoek om overdracht wordt ingediend, informeert de overdragende autoriteit, waar passend en overeenkomstig het nationale recht, de verdachte over de beoogde overdracht. Indien de verdachte een standpunt inneemt over de overdracht, stelt de overdragende autoriteit de ontvangende autoriteit daarvan in kennis.

Artikel 9
Rechten van het slachtoffer

Alvorens een verzoek tot overdracht in te dienen, houdt de overdragende autoriteit naar behoren rekening met de belangen van het slachtoffer, en ziet zij erop toe dat de rechten van het slachtoffer uit hoofde van het nationale recht ten volle worden geëerbiedigd. Het betreft hier met name het recht van het slachtoffer om over de beoogde overdracht te worden geïnformeerd.

Artikel 10
Procedure voor verzoeken om overdracht van vervolging

1. Voordat de overdragende autoriteit overeenkomstig artikel 7 een verzoek om overdracht van de vervolging indient, kan zij de ontvangende autoriteit daarvan in kennis stellen en met deze overleg plegen, in het bijzonder over de vraag of de ontvangende autoriteit een van de in artikel 12 bedoelde weigeringsgronden wenst in te roepen.
2. Ter wille van het in lid 1 bedoelde overleg stelt de overdragende autoriteit informatie met betrekking tot de strafprocedure ter beschikking van de ontvangende autoriteit; zij kan deze informatie schriftelijk verstrekken middels het standaardformulier in de bijlage.
3. Het in lid 2 bedoelde formulier wordt door de overdragende autoriteit rechtstreeks toegezonden aan de ontvangende autoriteit in enigerlei vorm die toelaat dat het schriftelijk wordt vastgelegd en die de ontvangende autoriteit in staat stelt de echtheid ervan vast te stellen. Alle andere ambtelijke mededelingen worden eveneens rechtstreeks door deze autoriteiten uitgewisseld.

4. Een verzoek om overdracht gaat vergezeld van het origineel of een voor eensluidend gewaarmerkt afschrift van het strafdossier of belangrijke delen daarvan, andere relevante documenten en een afschrift van de desbetreffende wetgeving, of, indien zulks niet mogelijk is, een verklaring inzake de desbetreffende wetgeving. Indien het overleg volgens de in lid 3 bedoelde procedure niet heeft plaatsgevonden, wordt het verzoek om overdracht schriftelijk gedaan met gebruikmaking van het standaardformulier in de bijlage en volgens de in lid 3 bedoelde procedure.
5. De overdragende autoriteit stelt de ontvangende autoriteit in kennis van alle procedurele handelingen of maatregelen die in de lidstaat van de overdragende autoriteit met betrekking tot de strafprocedure hebben plaatsgevonden na de toezending van het verzoek. Deze mededeling gaat vergezeld van alle relevante documenten.
6. Zolang de ontvangende autoriteit nog niet heeft besloten de overdracht te aanvaarden, overeenkomstig artikel 13, lid 1, kan de overdragende autoriteit het verzoek om overdracht op ieder moment intrekken.
7. Indien de overdragende autoriteit de identiteit van de ontvangende autoriteit niet kent, wint zij de nodige inlichtingen in, onder meer bij de contactpunten van het Europees justitieel netwerk, om de nadere gegevens over de overdragende autoriteit te verkrijgen.
8. Indien de autoriteit die het verzoek ontvangt, niet de bevoegde autoriteit is in de zin van artikel 4, zendt deze het verzoek ambtshalve door aan de bevoegde autoriteit, en stelt zij de overdragende autoriteit onverwijld hiervan in kennis.

Artikel 11
Dubbele strafbaarheid

Een verzoek om overdracht van vervolging kan alleen worden ingewilligd indien de handeling die ten grondslag ligt aan dat verzoek een strafbaar feit is overeenkomstig het recht van de lidstaat van de ontvangende autoriteit.

Artikel 12
Weigeringsgronden

1. De ontvangende autoriteit van een lidstaat kan de overdracht alleen weigeren, indien:
 - a) de handeling geen strafbaar feit is volgens het recht van die lidstaat, overeenkomstig artikel 11;
 - b) het instellen van strafvervolging in strijd zou zijn met het *ne bis in idem*-beginsel;
 - c) de verdachte, vanwege zijn leeftijd, niet strafrechtelijk aansprakelijk kan worden gesteld voor het strafbaar feit;
 - d) er overeenkomstig het recht van die lidstaat wegens een immuniteit of voorrecht geen procedure kan worden ingesteld;
 - e) de strafvervolging overeenkomstig het recht van die lidstaat is verjaard;

- f) het strafbaar feit overeenkomstig het recht van die lidstaat in aanmerking komt voor amnestie;
 - g) aan de in artikel 7, onder a) tot en met h), bedoelde criteria waarop het verzoek is gebaseerd, niet is voldaan.
2. Indien de bevoegdheid van de lidstaat die het verzoek ontvangen heeft uitsluitend op artikel 5 berust kan de ontvangende autoriteit, afgezien van de in lid 1 genoemde weigeringsgronden, de overdracht weigeren indien zij van mening is dat de overdracht niet bijdraagt tot een efficiënte en goede rechtsbedeling.
 3. In de in lid 1, onder g), bedoelde gevallen pleegt de ontvangende autoriteit, voordat zij beslist de overdracht te weigeren, langs passende weg overleg met de overdragende autoriteit, en verzoekt zij haar indien nodig onverwijld de nodige aanvullende gegevens te verstrekken.

Artikel 13

Beslissing van de ontvangende autoriteit

1. Bij ontvangst van een verzoek om overdracht van vervolging gaat de ontvangende autoriteit onverwijld na of de overdracht van vervolging kan worden aanvaard, en neemt zij de nodige maatregelen om het verzoek overeenkomstig het nationale recht in te willigen, tenzij zij een van de weigeringsgronden van artikel 12 inroept.

2. De ontvangende autoriteit stelt de overdragende autoriteit in enigerlei vorm die toelaat dat zulks schriftelijk wordt vastgelegd, onverwijld in kennis van haar beslissing. Indien de ontvangende autoriteit beslist de overdracht weigeren, stelt zij de overdragende autoriteit in kennis van de redenen daarvoor.

Artikel 14

Overleg tussen de overdragende en de ontvangende autoriteit

Ter wille van een vlotte en efficiënte toepassing van dit kaderbesluit kunnen de overdragende en de ontvangende autoriteit, telkens wanneer dat nodig wordt geacht, met elkaar overleg plegen.

Artikel 15

Samenwerking met Eurojust en het Europees justitieel netwerk

Elke bevoegde autoriteit kan, in elk stadium van de procedure, Eurojust of het Europees justitieel netwerk om bijstand vragen.

HOOFDSTUK 3

GEVOLGEN VAN DE OVERDRACHT

Artikel 16

Gevolgen in de lidstaat van de overdragende autoriteit

1. Uiterlijk bij ontvangst van de kennisgeving van de aanvaarding door de ontvangende autoriteit van de overdracht van vervolging wordt in de lidstaat van de overdragende autoriteit de strafprocedure met betrekking tot de handeling die ten grondslag ligt aan het verzoek om overdracht, overeenkomstig het nationale recht opgeschort of gestaakt, tenzij er onderzoek moet worden verricht of juridische bijstand moet worden verleend aan de ontvangende autoriteit.
2. De overdragende autoriteit kan een strafprocedure instellen of heropenen indien de ontvangende autoriteit haar in kennis stelt van haar beslissing om de strafprocedure met betrekking tot de feiten die aan het verzoek ten grondslag liggen, te staken.
3. De overdragende autoriteit kan geen strafprocedure instellen of heropenen indien zij door de ontvangende autoriteit in kennis wordt gesteld van een beslissing die aan het einde van de strafprocedure is gegeven in de lidstaat van de ontvangende autoriteit, indien die beslissing een belemmering vormt voor verdere vervolging overeenkomstig het recht van die lidstaat.

4. Dit kaderbesluit doet geen afbreuk aan het recht van het slachtoffer om een strafprocedure in te stellen jegens de dader, indien het nationale recht daarin voorziet.

Artikel 17

Gevolgen in de lidstaat van de ontvangende autoriteit

1. De overgedragen vervolging wordt beheerst door het recht van de lidstaat van de overdragende autoriteit.
2. Indien verenigbaar met het recht van de lidstaat van de ontvangende autoriteit, heeft elke handeling die ten behoeve van de strafprocedure of het vooronderzoek wordt gesteld in de lidstaat van de overdragende autoriteit, of elke handeling die de verjaringstermijn onderbreekt of schorst, in de andere lidstaat dezelfde geldigheid als wanneer zij in die lidstaat of door de autoriteiten van die lidstaat zou zijn gesteld.
3. Indien de ontvangende autoriteit heeft beslist de overdracht van vervolging te aanvaarden, kan zij de procedurele maatregelen nemen die overeenkomstig het nationale recht zijn toegestaan.

4. Indien de vervolging afhankelijk is van een klacht in beide lidstaten, heeft de klacht die is ingediend in de lidstaat van de overdragende autoriteit dezelfde geldigheid als die welke in de andere lidstaat is ingediend.
5. Indien het recht van de lidstaat van de ontvangende autoriteit voorschrijft dat een klacht wordt ingediend of een ander middel wordt gebruikt om strafvordering in te stellen, moeten deze formaliteiten worden vervuld binnen de in het recht van die lidstaat gestelde termijn.

De andere lidstaat moet daarvan in kennis worden gesteld. De termijn gaat in op de dag waarop de ontvangende autoriteit heeft beslist de overdracht van de vervolging te aanvaarden.

6. In de lidstaat van de ontvangende autoriteit, is op het strafbaar feit de straf van toepassing die het nationale recht voorschrijft, tenzij anders bepaald. Indien de bevoegdheid uitsluitend op artikel 5 berust, mag de straf die in die lidstaat wordt opgelegd, niet zwaarder zijn dan die welke in het recht van de andere lidstaat is voorzien.

HOOFDSTUK 4

SLOTBEPALINGEN

Artikel 18

Informatie van de ontvangende autoriteit

De ontvangende autoriteit stelt de overdragende autoriteit in kennis van de onderbreking van de strafprocedure of van elke beslissing die aan het einde van de strafprocedure wordt gegeven, waarbij zij aangeeft of die beslissing een belemmering vormt voor verdere vervolging overeenkomstig het recht van de lidstaat van de ontvangende autoriteit, en van andere waardevolle informatie. Zij zendt haar een afschrift van de schriftelijke beslissing toe.

Artikel 19

Talen

1. Het formulier in de bijlage en de relevante delen van het strafdossier worden vertaald in de officiële taal of in één van de officiële talen van de lidstaat aan dewelke zij worden toegezonden.

2. Elke lidstaat kan, bij de vaststelling van dit kaderbesluit of later, in een bij het secretariaat-generaal van de Raad neer te leggen verklaring meedelen dat hij een vertaling in een of meer andere officiële talen van de instellingen van de Europese Unie aanvaardt. Het secretariaat-generaal stelt die informatie ter beschikking van de andere lidstaten en de Commissie.

Artikel 20

Kosten

De uit de toepassing van dit kaderbesluit voortvloeiende kosten worden gedragen door de lidstaat van de ontvangende autoriteit , uitgezonderd de kosten die uitsluitend op het grondgebied van de andere lidstaat ontstaan.

Artikel 21

Verhouding tot andere overeenkomsten en regelingen

1. Met ingang van de in artikel 22, lid 1, genoemde datum zijn op de betrekkingen tussen de lidstaten die gebonden zijn door het Verdrag betreffende de overdracht van strafvervolgning van de Raad van Europa de bepalingen van dit kaderbesluit van toepassing, in plaats van de corresponderende bepalingen van dat verdrag.

2. De lidstaten mogen de bilaterale of multilaterale overeenkomsten of regelingen die van kracht zijn, blijven toepassen voor zover deze verder reiken dan de doelstellingen van dit kaderbesluit en ertoe bijdragen de overdracht van strafvervolgning verder te vereenvoudigen of te vergemakkelijken.
3. De lidstaten kunnen na de inwerkingtreding van dit kaderbesluit bilaterale of multilaterale overeenkomsten of regelingen sluiten, voor zover deze verder reiken dan de bepalingen van dit kaderbesluit en ertoe bijdragen de overdracht van strafvervolgning verder te vereenvoudigen of te vergemakkelijken.
4. De lidstaten geven de Raad en de Commissie uiterlijk [...] kennis van de in lid 2 bedoelde overeenkomsten en regelingen die zij willen blijven toepassen. De lidstaten geven de Raad en de Commissie ook kennis van iedere nieuwe overeenkomst of regeling in de zin van lid 3, binnen drie maanden na de ondertekening daarvan.

Artikel 22

Uitvoering

1. De lidstaten nemen de maatregelen die noodzakelijk zijn om uiterlijk op [...] aan de bepalingen van dit kaderbesluit te voldoen.
2. De lidstaten verstrekken het secretariaat-generaal van de Raad en de Commissie de tekst van alle bepalingen waarmee zij hun verplichtingen uit hoofde van dit kaderbesluit in hun nationaal recht omzetten.

Artikel 23
Inwerkingtreding

Dit kaderbesluit treedt in werking op de dag van zijn bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Gedaan te

Voor de Raad
De voorzitter

BIJLAGE

FORMULIER VOOR DE OVERDRACHT VAN STRAFVERVOLGING

(bedoeld in artikel 10 van Kaderbesluit 2009/.../JBZ)

Dit formulier wordt gebruikt als:

middel tot kennisgeving en raadpleging inzake een mogelijke overdracht van vervolging
verzoek om overdracht van vervolging

Lidstaat van de overdragende autoriteit:

Lidstaat van de ontvangende autoriteit:

Overdragende autoriteit (of andere autoriteit bedoeld in artikel 4) - contactgegevens:

Naam:

Adres:

Tel.: (landnummer) (netnummer)

Fax: (landnummer) (netnummer)

Gegevens van de contactpersoon of -personen:

Naam:

Functie (titel/rang):

Dossiernummer:

Tel.: (landnummer) (netnummer)

Fax: (landnummer) (netnummer)

E-mailadres (indien beschikbaar):

Geraadpleegde ontvangende autoriteit:

Naam:

Adres:

Raadgeving heeft niet plaatsgevonden.

Nadere gegevens van de gecontacteerde persoon/personen indien de ontvangende autoriteit is geraadpleegd:

Naam:

Functie (titel/rang):

Dossiernummer (indien bekend):

Tel.: (landnummer) (netnummer)

Fax: (landnummer) (netnummer)

E-mailadres (indien beschikbaar):

Gegevens betreffende de verdachte(n):

Naam:

Nationaliteit:

Geboortedatum:

Geboorteplaats:

Persoonsnummer of socialeverzekeringsnummer (indien beschikbaar):

Adres:

Taal of talen die de persoon verstaat (indien bekend):

De verdachte is geïnformeerd over de voorgenomen overdracht.

De verdachte heeft een oordeel over de voorgenomen overdracht kenbaar gemaakt. Het oordeel van de verdachte:

Beschrijving van het/de ten laste gelegde strafbare feit(en) (met vermelding van plaats, tijdstip en toedracht):

Aard en wettelijke omschrijving van het/de ten laste gelegde strafbare feit(en):

Het strafdossier of een gewaarmerkt afschrift daarvan is bijgevoegd.

Relevante onderdelen van het strafdossier of van het gewaarmerkt afschrift daarvan zijn bijgevoegd.

Een afschrift van de toepasselijke wetgeving is bijgevoegd.

Een afschrift van de toepasselijke wetgeving is niet bijgevoegd. Vermelding van toepasselijke wetgeving:

Criteria voor een verzoek om overdracht van vervolging:

het strafbare feit is geheel of gedeeltelijk gepleegd op het grondgebied van de lidstaat van de ontvangende autoriteit;

een groot deel van de gevolgen of een substantieel deel van de schade heeft plaatsgevonden op het grondgebied van de lidstaat van de ontvangende autoriteit;

de verdachte is gewoonlijk woonachtig in de lidstaat van de ontvangende autoriteit;

aanzienlijke delen van het belangrijkste bewijsmateriaal bevinden zich in de lidstaat van de ontvangende autoriteit;

in de lidstaat van de ontvangende autoriteit loopt een strafprocedure tegen de verdachte;

in de lidstaat van de ontvangende autoriteit wordt voor dezelfde of verwante feiten een strafprocedure gevoerd waarbij andere personen betrokken zijn (met name wanneer deze betrekking heeft op dezelfde criminele organisatie);

de verdachte ondergaat in de lidstaat van de ontvangende autoriteit al een vrijheidsstraf of zal die ondergaan;

tenuitvoerlegging van de straf in de lidstaat van de ontvangende autoriteit kan de vooruitzichten voor sociale reclassering van de gevonnisse verbeteren;

er zijn andere redenen waarom het vonnis beter in de lidstaat van de ontvangende autoriteit ten uitvoer kan worden gelegd;

Gelieve deze redenen te vermelden:

de verdachte is gewoonlijk woonachtig in de lidstaat van de ontvangende autoriteit;

het slachtoffer heeft een ander significant belang bij overdracht van de vervolging.

Gelieve toe te lichten:

Bereikte fase van de vervolging, met inbegrip van eventuele procedurele stappen die in de lidstaat van de overdragende autoriteit zijn genomen:

Informatie over tot dusver verzameld bewijsmateriaal:

Gegevens betreffende het/de slachtoffer(s) (indien van toepassing):

Naam:

Nationaliteit:

Geboortedatum:

Geboorteplaats:

Persoonsnummer of socialeverzekeringsnummer (indien beschikbaar):

Adres:

Taal of talen die de persoon verstaat (indien bekend):

Andere belangrijke gegevens:

Het slachtoffer is geïnformeerd over de voorgenomen overdracht.

Aanvullende informatie:

De volgende andere relevante documenten zijn bijgevoegd:

Handtekening, datum en officiële stempel:
